

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Bejenaru Iurie și Ghervas Maria,

judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza penală privindu-le pe

*Solonaru Lidia Xxxxx, născută la xxxxxxxxxx,
originară și domiciliată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx;*

*Rusanovschi (Solocovschi) Diana Xxxx, născută
la xxxxxxxx, originară din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx,
domiciliată în Xxxxxx, str. Xxxxx;*

*Hîncu (Gorea) Olga Valeriu, născută la
xxxxxx, originară și domiciliată în Xxxxx,
str. Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.01.2015 – 11.07.2017;

2. instanța de apel: 28.08.2017 – 21.03.2018;

3. instanța de recurs: 17.08.2018 – 04.12.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11.07.2017, Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana, au fost recunoscute vinovate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal. În privința lui Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana a fost încetat procesul penal în legătură cu intervenirea actului de amnistie în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Măsura de reprimare aplicată lui Solonaru Lidia și Hîncu (Gorea) Olga a fost

revocată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatelor Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana, li se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, în următoarele circumstanțe: În perioada lunilor iunie - iulie 2012, data și ora exactă de către organele de urmărire penală și judecată nu a fost stabilită, inculpatele Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana, împreună și de comun acord între ele și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, printre care și o persoană de gen masculin pe nume „Ibrahim”, acționând cu intenție directă și urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucru bine plătit în calitate de dădacă în Turcia și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, au recrutat-o pe cetățeanca Republicii Moldova – Xxxxx Xxxxx, cu consimțământul acesteia. În continuare, la 18.06.2012, inculpatele Solonaru Lidja, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana, acționând împreună și de comun acord cu celelalte persoane, nestabilite de organul de urmărire penală, printre care și o persoană de gen masculin pe nume „Ibrahim”, au organizat transportarea părții vătămate Xxxxx Xxxxx în țara de destinație - Turcia, or. Antalya, și anume prin intermediul zborului cu avionul din aeroportul mun. Chișinău în or. Antalya, Turcia, precum și suportarea cheltuielilor pentru eliberarea pașaportului de uz extern și întocmirea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Turciei. Ajungând în or. Antalya, Turcia, Cristina Guștiuc a fost întâlnită de o persoană de gen masculin pe nume „Ibrahim”, care, acționând de comun acord cu Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana și celelalte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, întru realizarea scopului infracțional, a sechestrat pașaportul victimei și a adăpostit-o într-o casă din apropierea orașului Kemer, Turcia. În așa mod, Xxxxx Xxxxx, aflându-se în Turcia în condițiile menționate, care determinau situația sa precară și ilegală legată de șederea pe teritoriul unui stat străin fără acte de identitate, fără surse de existență și fără a cunoaște limba de comunicare, a fost supusă exploatării sexuale comerciale până la 19.07.2012 de către persoana de gen masculin pe nume „Ibrahim”, care acționa de comun acord cu Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana și celelalte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cu aplicarea constrângerii psihice, cu impunerea de a acorda contrar voinței sale, servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, în scopul restituirii unei pretinse datorii, după care a fost trimisă în Republica Moldova. Acțiunile inculpatelor Solonaru

Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, după semnele calificative „recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, prin confiscare a documentelor, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită de mai multe personae”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Hîncești, Inga Boișteanu, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatele Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana să fie recunoscute vinovate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal și în baza acestei norme legale: inculpatei Solonaru Lidia să i se stabilească pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități pe un termen de 3 ani; inculpatei Hîncu (Gorea) Olga să i se stabilească pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități pe un termen de 3 ani; inculpatei Rusanovschi (Socolovschi) Diana să i se stabilească pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, a include parțial durata pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 12.02.2015 și a-i stabili definitiv pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii formulate apelantul a invocat că, este eronată recalificarea acțiunilor inculpatelor, or, la proxenetism, victima își dă acordul în mod nealterat de a se prostitua și în mod liber, consimte să practice prostituția în scopul obținerii de avantaje reciproce, fapt ce nu a fost stabilit în speță, adică o înțelegere între partea vătămată și inculpate. Analizând declarațiile părții vătămate și ale inculpatelor, acuzarea a ajuns la conluzia că, în acea perioadă, Rusanovschi (Socolovschi) Diana se afla în Turcia și încerca să se poziționeze pe o treaptă mai înaltă cu scopul de nu a presta servicii sexuale non-stop, dar de a dirija activitatea victimelor care se aflau la acel moment în acea casă și parțial îi reușea acest lucru, fapt confirmat prin declarațiile inculpatei Rusanovschi Diana, care pe de o parte declară că, se afla la cel moment în Turcia și avea grijă de copilul minor al

lui Ibrahim, iar pe de altă parte a relatat cu lux de amănunte activitatea zi de zi a victimelor care prestau servicii sexuale, fiind la curent cu toate evenimentele timp de o lună, care au avut loc cu partea vătămată aceasta se confirmă și prin declarațiile inculpatei Hîncu (Gorea) Olga și ale părții vătămate, care au relatat că, Rusanovschi Diana presta servicii sexuale mai rar, se certa cu Ibrahim din cauză că, nu dorea să presteze servicii sexuale, din motiv că, a adus-o pe Guștiuc Cristina și considera că, poate fi mai liberă. La fel, analizând declarațiile inculpatei, Solonaru Lidia, acuzatorul de stat a considerat că, Rusanovschi Diana încearcă să convingă instanța de judecată că, nu are nici o atribuție, însă coincidențele care au fost stabilite nu pot fi întâmplătoare și anume potrivit versiunii ultimei, partea vătămată Xxxxx Xxxxx a venit la ea spunându-i că, vrea să se prostitueze, iar ea a încercat să o convingă să nu facă acest lucru. Cine a ajutat-o să ajungă în Turcia nu cunoaște, dar ultima ajunge direct la verișoara sa, Rusanovschi Diana, care se afla la acel moment în Turcia la așa - zisul „patron” Ibrahim. Apelantul a invocat și faptul că, din declarațiile inculpatei Hîncu (Gorea) Olga rezultă că, ultima a venit în Moldova anume pentru a o însoți pe partea vătămată Xxxxx Xxxxx și nu pentru altceva și la fel, coincidențele stabilite nu pot fi întâmplătoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018 a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță a conchis corect că, în acțiunile inculpatelor Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana nu se întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar ale celei prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, adică *proxenitismul, îndemnul sau determinarea la prostituție, ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.*

Pentru a concluziona în modul enunțat supra, instanța de apel a verificat probele acumulate la cauza penală, care în opinia instanței de apel, au fost corect apreciate de către prima instanță prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, după cum urmează: declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx; declarațiile martorului Guștiuc Valentina; plângerea înaintată de către partea vătămată Xxxxx Xxxxx la 22.01.2013; extrasul din baza de date a sistemului informațional automatizat privind trecerea frontierei de stat al Republicii Moldova; procesul - verbal de recunoaștere după fotografie, prin care, Guștiuc Cristina a identificat-o pe Hîncu (Gorea)

Olga și pe Rusanovschi Diana; procesul - verbal de confruntare între Guștiuc Cristina și Rusanovschi Diana; procesul-verbal de confruntare între Guștiuc Cristina și Solonaru Lidia; procesul-verbal de confruntare dintre Guștiuc Cristina și Rusanovschi Diana; procesul-verbal de confruntare între Guștiuc Cristina și Hîncu Olga; convorbirea din 16.02.2013 prin intermediul „Skype” dintre Solonaru Lidia și Guștiuc Cristina.

Instanța de apel a considerat că, probele care au fost cercetate în cadrul examinării cauzei nu demonstrează întrunirea elementelor componenței infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar prima instanță a conchis corect că, fapta inculpatelor nu se califică ca trafic de persoane din cauza prezenței consimțământului părții vătămate Guștiuc Cristina, deoarece anume sub aspectul prezenței sau lipsei libertății consimțământului victimei, infracțiunea de proxenetism urmează a fi delimitată de infracțiunea de trafic de ființe umane.

Distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatării sexuale ori practicării prostituției, prevăzută de art. 165 și cea de proxenetism, prevăzută de art. 220 Cod penal, constă în obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei, iar în cazul proxenetismului - apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență.

În raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art. 220 Cod penal, pe de o parte, și art. 165 Cod penal, pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora.

În cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlănește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art. 220 Cod penal.

Prima instanță a conchis corect că, sunt incompatibile starea de stres invocată de către Xxxxx Xxxxx în urma traficării și impunerii de a presta servicii sexuale în Turcia, cu plecarea benevolă a acesteia, la scurt timp, iarăși în Turcia, la o prietenă, numele căreia, din motive neînțelese, nu îl poate comunica. Mama sa nu cunoștea nici despre a doua sa deplasare în Turcia, deoarece nici de data aceasta partea vătămată nu i-a spus, deși ambele declară că, relațiile lor sunt prietenoase.

În afară de aceasta, reieșind din convorbirea prin intermediul „Skype” din 16.02.2013 dintre Solonaru Lidia și Xxxxx Xxxxx, a rezultat că, Xxxxx Xxxxx a apelat la Solonaru Lidia după ajutor pentru a veni la ea peste hotare în Istanbul, să lucreze orice,

deoarece are nevoie de bani mama sa fiind bolnavă; regretă ceea ce a făcut; nu neagă reproșurile lui Lidia Solonaru că, a spus minciuni, că la poliție a spus povești, promite că-și va retrage cererea și-i va recupera cheltuielile și nu știe unde i-a fost capul să spună ce a spus. La fel, recunoaște că, a făcut o greșală și o imploră pe Solonaru Lidia s-o ierte; a procedat „ca o proastă”.

Instanța de apel a reținut că, fiind audiată suplimentar la etapa urmăririi penale la 14.11.2014, partea vătămată Xxxxx Xxxxx a declarat că, după ce a fost audiată ca parte vătămată, polițiștii au întrebat-o dacă poate să mai aducă probe adăugătoare referitoare la caz, iar ea a propus să încerce să ducă o discuție cu Lidia Solonaru pe rețelele de socializare și să încerce s-o convingă să recunoască că, este implicată cu adevărat în acest caz și polițiștii au fost de acord. Astfel, aflându-se acasă, a purtat o discuție cu Solonaru Lidia, iar cu prima ocazie a raportat polițiștilor.

Respectiv, declarațiile menționate se contrazic cu cele date de către Xxxxx Xxxxx în calitate de parte vătămată la 13.02.2013, iar convorbirea între Xxxxx Xxxxx și Solonaru Lidia prin intermediul „Skype” a avut loc la 16.02.2013, adică în altă zi decât cea în care a fost audiată ca parte vătămată.

Înregistrarea discuției respective a fost anexată la cauza penală la 09.09.2014 în temeiul ordonanței procurorului, la cererea avocatului inculpatei, după o perioadă de aproximativ un an și jumătate de la data la care a avut loc, circumstanțe care a convins instanța că, discuția respectivă a fost una reală, veritabilă, dar nu una care a avut loc pentru a provoca inculpata Solonaru Lidia să recunoască faptul implicării sale în traficul lui Xxxxx Xxxxx.

Astfel, reieșind din cele expuse, contrar celor invocate de către partea acuzării în cererea de apel, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat în privința vinovăției inculpatelor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal or, concluziile acuzării se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămăte Xxxxx Xxxxx, care sunt contradictorii între ele și sunt contrazise și prin purtarea acestora după revenirea din Turcia în Republica Moldova.

În ceea ce privește faptul că, în acțiunile inculpatelor Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana se întrunesc semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reiterat că, îndemnul la prostituție constă în trezirea interesului unei persoane să practice prostituția prin propunerea, încurajarea, convingerea, înduplecarea, darea de sfaturi sau prin alte acțiuni care au ca scop provocarea dorinței de a practica prostituția.

Instanța de apel a considerat că, în speță, nu a avut loc recrutarea cet. Xxxxx Xxxxx în scopul traficului de ființe umane or, nu s-a demonstrat că, vreuna din inculpate a atras-o pe partea vătămată sau a selecționat-o pe aceasta pentru a practica prostituția - unul din scopurile stipulate în art. 165 Cod penal. În speță, Xxxxx Xxxxx i s-a adresat Lidiei Solonaru cu rugămintea să-i găsească de lucru, iar faptul că, partea vătămată a declarat că, a fost înșelată referitor la ce fel de muncă va presta în Turcia este puțin credibil, având în vedere că, partea vătămată era matură și după cum ea însăși declară, era prietenă cu inculpata Solonaru Lidia, fapt care implică cunoașterea de către partea vătămată a aspectelor vieții personale a inculpatei.

La fel, nici inculpatele Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana nu au recrutat-o pe Xxxxx Xxxxx, or însăși partea vătămată a declarat că, a plecat în Turcia cu avionul împreună cu Olga Hîncu, cu care a făcut cunoștință la Natașa acasă, aceasta fiind venită de peste hotare. Astfel, în modul în care a fost formulată învinuirea, instanței de apel nu-i este clar cum a fost recrutată Xxxxx Xxxxx de către Olga Hîncu, dacă acestea s-au întâlnit prima dată după ce partea vătămată deja a decis să plece în Turcia.

Aceiași situație este valabilă și pentru inculpata Rusanovschi (Socolovschi) Diana, or acestea s-au întâlnit prima dată în Turcia. Instanța de apel a reținut și faptul că, reieșind din declarațiile părții vătămate, în discuția purtată anterior prin intermediul „Skype”, Rusanovschi (Socolovschi) Diana i-a spus că, o va ajuta cu 100 de dolari. Totodată, fiind audiată în calitate de parte vătămată la etapa urmăririi penale, Xxxxx Xxxxx a declarat că, Solonaru Lidia i-a dat 1 200 de lei pentru documente, declarații pe care și le-a menținut și în timpul confruntării cu Solonaru Lidia. Contradicțiile în declarațiile părții vătămate au continuat și în timpul confruntării cu Rusanovschi Diana, în timpul căreia partea vătămată a declarat că, pe Rusanovschi Diana nu a denunțat-o la poliție, deoarece a considerat că, posibil că aceasta nu știa că, ea a venit în Turcia contrar voinței sale.

Astfel, dacă partea vătămată a declarat că, Rusanovschi Diana nu știa că, ea a venit în Turcia contrar voinței sale, nu este clar cum Rusanovschi Diana a recrutat partea vătămată să practice prostituția.

La fel, inculpatelor Solonaru Lidia și Rusanovschi (Socolovschi) Diana li s-a incriminat transportarea părții vătămate Xxxxx Xxxxx, iar în acest sens, prin „transportare” se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul. Totodată, reieșind din declarațiile părții vătămate, ea a zburat în Turcia cu avionul împreună doar cu inculpata Hîncu (Gorea) Olga, iar Solonaru Lidia a rămas în Moldova, în timp ce Rusanovschi (Socolovschi) Diana se afla în Turcia.

Cu referire la pedeapsa care urma a le fi aplicată inculpatelor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, la data comiterii infracțiunii, lunile iunie - iulie 2012, aceasta se pedepsea cu amendă în mărime de la 200 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sânt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată inculpatele Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana nu și-au recunoscut vina în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar din declarațiile acestora rezultă recunoașterea de către acestea a acțiunilor care se încadrează în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, motiv pentru care, a considerat că, prima instanță a concluzionat corect că, în cazul dat exigențele stabilite în art. 1 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 - sunt prezente.

Instanța de apel a reținut că, inculpatele nu se află nici în una din situațiile prevăzute la art. 10 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, care ar exclude aplicarea actului de amnistie, acestea și-au recunoscut vina în privința săvârșirii faptei prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal și au fost de acord cu aplicarea amnistiei, fapt confirmat și prin aceea că, nu au contestat sentința primei instanțe, nu au cauzat prejudiciu, infracțiunea a fost comisă anterior adoptării Legii nr. 210 din 29.07.2016.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, inculpata Rusanovschi (Socolovschi) Diana a fost anterior condamnată prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău nr. 1-693/13 din 12.02.2015 în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, fapta fiind comisă în lunile mai -iunie 2012, înaintea faptei pentru care este judecată în prezent - iunie - iulie 2012.

Astfel și față de inculpata Rusanovschi (Socolovschi) Diana a fost posibilă aplicarea Legii privind nr. 210 din 29.07.2016 pentru fapta examinată în prezenta cauză penală.

Prin urmare, prin prisma prevederilor art. 332 alin. (1) și art. 275 pct. 4) Cod de

procedură penală, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect de a înceta procesul penal în privința lui Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana, în legătură cu intervenirea actului de amnistie în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- decizia instanței de apel prin care a fost menținută soluția de reîncadare a acțiunilor inculpatelor de la art. 165 alin. (2) lit. d), la art. 220 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece Colegiul penal la adoptarea soluției, nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile care au fost supuse unei cercetări minuțioase în ambele instanțe de judecată, să fie apreciate la justa lor valoare, astfel ca toate elementele de fapt constatate să aibă o relevanță juridică în proces și nimic să nu rămână într-o stare de incertitudine;

- verificând cauza sub aspectul calificării infracțiunii, instanța urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatelor Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana, să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei, respectiv să dezvăluie concluzia de menținere a reîncadrării a acțiunilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acestora, fapt ce pe caz consider că n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general, a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Față de aspectele de drept relevate, desprindem că, Colegiul penal a conchis că acțiunile inculpatelor nu se regăsesc în conjunctura infracțiunii de trafic de persoane, ba dimpotrivă acestea întrunesc elementele infracțiunii de proxenitism;

- în opinia acuzării Colegiul penal distorsionat a tratat comentariile din literatura juridică de specialitate, la analiza elementelor componente ale infracțiunii de trafic de ființe umane și anume noțiunea de recrutare, transportare și abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei, astfel încât neîntemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatelor nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, devreme ce descriind obiectul juridic principal și

secundar al componenței al infracțiunii respective, cert s-a constatat că inculpatele au profitat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate, care din start le-a comunicat că nu are surse de existență, intenționat au înșelat-o propunându-i să o ajute să plece în Turcia, unde o va angaja la un lucru bine plătit, tot ele cunoscând cu certitudine care este specificul serviciilor ce vor fi prestate de partea vătămată în țara respectivă;

- în acțiunile inculpatelor se regăsesc elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute anume de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, care se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare legate între ele. Prima categorie poate avea următoarele varietăți: recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, primirea unei persoane. Acțiunile infracționale din a doua categorie pot fi realizate prin: amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența cel puțin a unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin a uneia din a doua categorie de acțiuni menționate.

Astfel, inculpatele au recrutat-o pe Guștiuc Cristina în scop de exploatare sexuală prin abuz de poziție de vulnerabilitate, or recrutarea victimei, presupune racolarea, selectarea persoanelor traficate în vederea deplasării către punctul destinat și acest component este prezent în acțiunile inculpatelor în raport cu partea vătămată. Acțiunile de recrutare le desprindem din însăși constatările ambelor instanțe de judecată, care au indicat că, inculpata Solonaru Lidia, știind despre intenția lui Xxxxx Xxxxx de a pleca în Turcia pentru a câștiga bani prin acordarea serviciilor sexuale, i-a oferit cazare, adăpostind-o în apartamentul său din mun. Chișinău în perioada în care aceasta și-a întocmit actele pentru plecare în Turcia. Mai mult, în aceeași perioadă de timp, a informat-o despre aflarea verișoarei sale - Diana (Socolovschi) Rusanovschi în Turcia, ca ulterior acestea să contacteze prin „Skype” la calculatorul ei;

- tot, cu aportul și insistența inculpatelor, partea vătămată și-a perfectat pașaportul pe bani împrumutați de la ruda inculpatei Lidia Solonaru. Din declarațiile inculpatei Hîncu (Gorea) Olga se constată că, ultima a venit în Moldova, anume pentru a o însoți pe partea vătămată Xxxxx Xxxxx în Turcia, ceia ce denotă că o astfel de coincidență nu poate fi întâmplătoare;

- acțiunile de transportare, au fost materializate prin deplasarea părții vătămate dintr-un loc, zborul cu avionul din Aeroportul Chișinău, în perimetrul unui stat peste frontieră (Turcia) în or. Antalia, suportarea cheltuielilor pentru perfectarea pașaportului

de uz extern și perfectarea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Turciei, adică în țara de destinație unde urma să presteze servicii sexuale. Abuzul de poziția de vulnerabilitate a fost condiționat de mai mulți factori cum ar fi: izolarea victimei, situația ei economică grea și lipsa de resurse materiale. Astfel, starea de vulnerabilitate este prezentă în speța discutată, deoarece inculpatele la momentul comiterii infracțiunii cunoșteau despre situația materială a familiei părții vătămate, fapt care se confirmă prin declarațiile date de inculpata Solonaru Lidia, cât din cele ale părții vătămate;

- din declarațiile părții vătămate rezultă că aceasta se afla într-o stare materială foarte grea, nu era încadrată în câmpul muncii, neavând nici o sursă de venit, a acceptat plecarea în Turcia, iar fiind acolo a fost de acord de a se prostitua. Potrivit dispoziției art. 165 Cod penal, nu contează dacă victima a dat sau nu consimțământul de a fi exploatată sexual, deoarece acordul ei nu a fost dictat de libera alegere, dar de starea ei de vulnerabilitate.

La proxenetism victima își dă acordul în mod nealterat, voința sa de a se prostitua aparținându-i în totalitate, în mod liber și întotdeauna în înțelegere cu făptuitorul în vederea practicării prostituției, în scopul obținerii de avantaje, fapt ce nu a fost stabilit în speța propusă, devreme ce nu s-a constatat o înțelegere între partea vătămată și inculpate;

- mai mult, consimțământul victimei nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului, această împrejurare nu poate constitui temei de recalificare a acțiunilor inculpatelor în proxenetism, or existența consimțământului la exploatarea sexuală nu exonerează inculpatele de răspundere penală pentru infracțiunea de trafic de ființe umane, de vreme ce dispoziția normei penale a traficului de ființe umane expres prevede „cu sau fără consimțământul victimei”. Față de cele ce preced, acuzarea remarcă că nu poate fi susținută poziția ambelor instanțe privitor la recalificarea faptelor comise de inculpate din prevederile art. 165 Cod penal, în cele ale art. 220 Cod penal, or potrivit pct. 151 din Hotărârea Plenumului CSJ a RM din 22.11.2004, nr.37 - Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii //Buletinul CSJ a RM 8/4, 2005, este stipulată delimitarea dintre infracțiunea de; trafic de ființe umane și cea de proxenetism, care constă din obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii, astfel încât traficul este o infracțiune contra persoanei, impusă prin constrângere în diversele ei forme, iar proxenetismul este o infracțiune contra sănătății publice și conviețuirii sociale;

- deși, normele enunțate supra detaliază semnele distinctive pentru ambele infracțiuni, atât instanța de fond, cât și ce-a de apel au omis faptul că Xxxxx Xxxxx,

aflându-se în Turcia și fiindu-i sechestrare actele și adăpostită într-o casă din or. Kemer, fiind determinată de situația sa precară și ilegal legată de șederea pe teritoriul unui stat străin fără acte de identitate, fără surse de existență și fără a cunoaște limba de comunicare, a fost supusă exploatării sexuale comerciale până la 19.07.2012, cu aplicarea constrângerii psihice, cu impunerea de a acorda contrar voinței sale, servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, în scopul restituirii unei pretinse datorii, iar în astfel de circumstanțe ținându-se cont de considerentele teoretice, acțiunile inculpatelor urmau a fi încadrate juridic conform dispoziției art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- nu suportă critică și argumentul preluat de către colegiul penal din soluția anterioară adoptată de către instanța de fond, prin care ambele instanțe de judecată, justifică acțiunile inculpatelor prin faptul motivului de răzbunare a părții vătămate, or chiar dacă să admitem că partea vătămată ar fi comis anterior un furt de bunuri de la Solonaru Lidia, care ar fi aspectul logic ca aceasta să se răzbune și pe alte persoane cum ar fi inculpatele Rusanovschi Diana și Hîncu Olga, care nu au nici o tangență cu epizodul dat și care în opinia colegiului penal au prestat împreună cu partea vătămată în Turcia, servicii sexuale;

- cele enunțate supra fac dovada încălcării de către instanța de apel a prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, or Colegiul penal nu s-a expus la chestiunile de fapt importante la soluționarea cauzei, astfel încât a denaturat împrejurările în care s-a derulat evenimentul infracțional, eronat a reținut nesinceritatea declarațiilor părții vătămate Guștiuc Cristina și a martorilor acuzării Guștiuc Valentina, vis-a-vis de acțiunile manifestate de inculpatele Rusanovschi Diana, Hîncu Olga și Solonaru Lidia;

- subsidiar celor enunțate supra, poate fi susținut drept relevant și argumentul instanței de apel, care invocă în decizia recurată că, desi în ședința de judecată inculpatele Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana, nu și-au recunoscut vina în privința acestora sunt aplicabile exigențele stabilite în art. 1 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 , privind Amnistia.

Contrar celor reținute de către colegiul penal, acuzarea remarcă că, în conformitate cu art. (1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sânt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel, nu au ținut cont de aceste prevederi, iar

soluțiile adoptate sunt neîntemeiate, motivate inadecvat și pasibile casării, greșit interpretându-se aplicarea actului de amnistie.

Constatarea eronată de către instanța de apel, privind oportunitatea aplicării față de inculpate a actului de amnistie, nu pot substitui acel fapt că acestea, atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și apel, au pledat nevinovate, ceea ce denotă că inculpatele au manifestat de la bun început o indiferență totală față de consecințele survenite și evident că în astfel de împrejurări, nu se va atinge scopul pedepsei penale, iar din comportamentul inculpatelor nu se poate concluziona că acestea au conștientizat caracterul acțiunilor sale;

- colegiul penal făcând referire la textul legii privind amnistia, eronat a conchis că, inculpatele au recunoscut vina doar în parte ce ține de acuzarea în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, însă omite faptul că nici una din fapte nu au contribuit activ la descoperirea infracțiunii, nu s-au autodenunțat, respectiv acestea nu au manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă.

6. Avocatul Berezovschi A. în numele inculpatei Solonari Lidia a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, invocând că acesta urmează a fi respins, ca fiind inadmisibil, deoarece decizia instanței de apel este întemeiată și legală.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a

procedurilor.

Din conținutul recursului deferit judecății se constată că titularul acestuia, întemeindu-și cererea pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel prin aceea că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, inclusiv când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În urma verificării legalității hotărârii atacate, se notează că și-a găsit confirmarea în prezenta speță temeiul de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Potrivit materialelor cauzei se reține că conform rechizitoriului, Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana au fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, prin confiscare a documentelor, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită de mai multe persoane.*

Examinând cauza, Colegiul penal lărgit indică că, prin sentință, inculpatele au fost condamnate în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, *proxenitismul, adică îndemnul sau determinarea la prostituție, ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.* În privința acestora a fost încetat procesul penal în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018 a fost menținută sentința.

Astfel, se reține că instanța de fond, reîncadrând acțiunile inculpatului de la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la art. 220 alin. (1) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, însă Colegiul penal lărgit menționează că aceasta prezintă deficiențe, în sensul că fapta constatată, este una neclară, ce contravine textului infracțiunii prevăzute de art. 220 Cod penal, or instanța descriind fapta constatată: *„Inculpata Solonaru Lidia, în perioada lunilor iunie-iulie 2012, data exactă de către ancheta penală și judecată stabilită nu a fost, știind despre intenția de a pleca în Turcia pentru a câștiga bani prin acordarea serviciilor sexuale, a înlesnit-o pe Xxxxx Xxxxx de a practica prostituția prin oferirea gazdei în or. Chișinău pentru ca Xxxxx Xxxxx să-și perfecteze actele pentru plecare în Turcia la prostituție, prin oferirea informației despre aflarea verișoarei sale Diana Rusanovschi-Socolovschi în Turcia, contactarea acestora prin SKYPE la computerul ei.*

Astfel, instanța constată, că în vara anului 2012, după împlinirea vârstei de 18 ani, Xxxxx Xxxxx s-a dus la prietena sa Solonaru Lidia, cu care au învățat la școală și care locuia în mun. Chișinău. I-a spus că dorește să-și perfecteze actele pentru a pleca în Turcia la lucru, să presteze servicii sexuale, rugând-o s-o primească să locuiască la ea pentru perioada primirii pașaportului. Tot în locuința lui Lidia Soloanaru, Xxxxx Xxxxx a făcut cunoștință cu o persoană pe nume Grinciuc Veronica, rudă cu Lidia Solonaru, care a ajutat-o pe Guștiuc Cristina să-și perfecteze actele pentru plecare în Turcia și care i-a făcut cunoștință cu Hîncu Olga.

Inculpata Hîncu (Gorea) Olga, în perioada lunilor iunie-iulie 2012, data exactă de către ancheta penală și judecată stabilită nu a fost, a înlesnit-o pe Guștiuc Cristina de a practica prostituția .

Astfel, instanța constată, că ea, venind din Turcia, unde practica prostituția, cunoscând despre faptul că Guștiuc Cristina dorește să plece în Turcia pentru a presta servicii sexuale, a luat biletele (dus-întors) pentru Xxxxx Xxxxx, care erau deja cumpărate și trimise din Antalia. Pe data de 18 iunie 2012 Hîncu-Gorea Olga și Guștiuc Cristina au zburat împreună în Antalia. Pe drum spre aeroport când plecau, Hîncu-Gorea Olga i-a dat biletele. Hîncu-Gorea Olga i-a dat lui Xxxxx Xxxxx și 1000 dolari pentru prezentarea lor la intrarea în Turcia. Acolo, mergând în or. Goeniuc, într-o căsuță lângă munte au stat împreună. Gorea Olga traducea ceia ce-i spunea persoana turcă pe nume Ibrahim, deoarece ea nu cunoștea limba turcă.

Inculpata Rusanovschi (Socolovschi) Diana, în perioada lunilor iunie-iulie 2012, data exactă de către ancheta penală și judecată stabilită nu a fost, a înlesnit-o pe Xxxxx Xxxxx de a practica prostituția.

Astfel, ea, comunicând cu Xxxxx Xxxxx prin SKYPE, i-a zis că o așteaptă în Turcia și că totul va fi bine. După sosirea lui Xxxxx Xxxxx în Turcia ea a locuit împreună cu Olga Hîncu și alte fete acolo. Ea inițial îi transmitea lui Xxxxx Xxxxx mesajele persoanei de origine turcă Ibrahim, adică când să iasă și unde se duce la lucru, adică i-a oferit lui Cristina Guștiuc informație și ajutor pentru ca aceasta să ajungă în Turcia, Antalia, unde urma să presteze servicii sexuale contra plată”, cercetând cumulul de probe administrate în respectiva cauză penală, nu a demonstrat cu certitudine faptul că, Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana nu au îndemnat-o și nici nu au determinat-o la prostituție.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă că, inculpatele nu au tras careva foloase de pe urma practicării prostituției de către partea vătămată, iar prima instanță în textul sentinței a denaturat conținutul depozițiilor părții vătămate, instanța de apel menținând poziția instanței de fond.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, la infracțiunea de proxenitism,

victima își dă acordul în mod nealterat (și întotdeauna în înțelegere cu făptuitorul), voința ei de a se prostitua aparținându-i în totalitate, în mod liber, în scopul obținerii de avantaje reciproce, fapt ce nu a fost stabilit în speța dată, devreme ce nu s-a constatat o înțelegere între partea vătămată și inculpate. În cazul infracțiunii prevăzute de trafic de ființe umane (art. 165 alin. (2) Cod penal), situația este de altă natură, și anume se atestă o viciere a consimțământului și, uneori, chiar lipsa consimțământului victimei.

Or, în prezența modalităților alternative prevăzute de art. 165 Cod penal, recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane, în prezența scopului de exploatare sexuală prin mijlocul „înșelăciunii” se exclude calificarea acțiunilor enumerate sub formă de proxenitism.

Totodată, Colegiul penal lărgit, atrage atenția că instanța de apel contradictoriu își întemeiază poziția cu privire prezența laturii obiective a infracțiunii de proxenitism în acțiunile inculpatelor prin faptul că Hîncu (Gorea) Olga a cumpărat bilete la avion (dus-întors) pentru partea vătămată, iar pe data de 18.06.2012, ultimele au zburat împreună în Antalya, or în acest mod se demonstrează prezența modalității alternative prevăzute de art. 165 Cod penal, și anume *transportarea*, or din declarațiile inculpatei Hîncu (Gorea) Olga s-a constatat că, ultima a venit în Moldova anume pentru a o însoți pe partea vătămată Guștiuc Cristina în Turcia.

Mai mult decât atât, instanțele de fond au reținut în acțiunile inculpatelor modalitățile alternative prevăzute în dispoziția infracțiunii trafic de ființe umane, fiind descrise pe larg în fapta constatată și contradictoriu califică acțiunile acestora drept proxenitism.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „... rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.”(cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Subsidiar celor enunțate supra, Colegiul penal lărgit nu poate reține drept relevant nici argumentul primei instanțe, care invocă în decizia recurată că, deși în ședința de judecată inculpatele Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi)

Diana nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar din declarațiile acestora se denotă recunoașterea acțiunilor care se încadrează în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, consideră că în privința acestora sunt aplicabile exigențele stabilite în art. 1 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Astfel, instanța de apel verificând cauza sub aspectul întrunirii de către inculpate a exigențelor actului de amnistie urma să aprecieze just, dacă acesta poate fi aplicat ținându-se cont nu numai de sancțiunea normei penale imputate inculpatelor, ci de toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

În opinia Colegiului penal lărgit, situația descrisă nu poate fi corectată în recurs, fiind constatată o încălcare flagrantă de către instanța de apel a prevederilor art. 394 și 395 Cod de procedură penală, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, prin urmare constatându-se că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul menționează că decizia atacată prezintă deficiențe sub aspectul motivării, fiind una confuză și fără o argumentare concretă, instanța de apel făcând doar o copiere a sentinței instanței de fond, fără a da o apreciere proprie situației și probelor administrate în cauza penală, or având dreptul să reformeze sentința atacată, instanța de apel apriori a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond care a statuat asupra vinovăției inculpatului, limitându-se doar la constatarea faptului că probele sunt pertinente și concludente și dovedesc vinovăția inculpatelor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

Este de menționat faptul că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Reieșind din cele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că cele enunțate nu pot fi corectate în instanța de recurs și urmează a admite recursul declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează, prin verificarea probelor administrate în cadrul urmăririi penale, precum și celor din ședințele de judecată din punct de vedere al coroborării în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin delimitarea infracțiunii de trafic de ființe umane de infracțiunea de proxenetism, să constate totuși dacă în acțiunile inculpatelor Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana sunt sau nu prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, în baza căruia acestea au fost puse sub învinuire, sau de art. 220 alin. (1) Cod penal, în baza căruia ultimile au fost recunoscute vinovate și condamnate. Este de menționat și faptul că, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanța deferită cu judecarea cauzei. Instanțele, atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate acestuia prin rechizitoriu și necesitatea recalificării faptelor în baza altei norme legale, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care prevede procedura de judecare a apelului, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate în instanța de fond și cea de apel în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate cet. Solonaru Lidia, Hîncu (Gorea) Olga și Rusanovschi (Socolovschi) Diana și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în privința cet. *Solonaru Lidia Xxxxx, Rusanovschi*

(Socolovschi) Diana Xxxxx și Hîncu (Gorea) Olga Xxxxx și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **28 decembrie 2018**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas